

V SOBOTU ZACHOVALY SVÁTEČNÍ

KLID

Kázání ze soboty 03.04.2021 – br. Michal Balcar

Je za námi pašijový týden, který jsme jako sborové společenství prožili jinak. Sice jsme se nevidali osobně, ale o to častěji přes Zoom. A já jsem z toho měl radost. Společně jsme četli příběh pašijového týdne, jak ho popisuje evangelista Lukáš. Každý den byl plný akce. Od příjezdu do Jeruzaléma, přes všemožné spory, eschatologické kázání, poslední večeři, modlitbu v zahradě Getsemane až k Ježíšovu procesu a jeho smrti. Každý den se toho odehrálo tolik, jako jindy za celé měsíce. A v sobotu se najednou neděje vůbec nic.

V sobotu zachovaly ženy sváteční klid podle přikázání.

Jediná lakonická věta, ve které se ale skrývá více, než by se na první pohled zdálo.

Ježíš předpověděl, že bude v hrobě tři dny a tři noci, což každému, kdo si toto proroctví dnes přečte, musí znít podivně, když zvážíme, že zemřel v pátek ve tři hodiny a vstal z mrtvých v noci ze soboty na neděli. Až úvod do hebrejského vyjadřování mě přesvědčil, že je to v pořádku. Ale přesto zůstává faktem, že jediný celý den (a noc), kdy byl Ježíš v hrobě, je sobota. Lukáš nám neříká nic o Ježíši ani o jeho učednících. Informuje nás pouze o tom, jak sobotu prožily ženy. Že se jedná o ženy, naznačuje i ČEP ypsilonem, který je na konci slova “zachovaly”. Muži se ztratili, zůstaly jen ženy. A ty chtěly jako poslední službu obstarat Ježíšovo tělo dle tehdejších pohřebních zvyklostí.

Doslova je zde použit termín, který lze přeložit také jako “ztichly”. Vzpomínáte o čem mluvil Mačo na Velký pátek? O velkém tichu. K tichu, jež nastalo po Ježíšově smrti se připojily i ženy. A v tichu sobotního dne truchlily pro svého Mistra.

Jak se dá taková sobota prožít? Opravdu lze zachovat sváteční klid v akutní bolesti z nedávné ztráty? Prožily tu sobotu mechanicky? Uklidňovaly je stále se opakující úkony? Přinášely úlevu? A proč je vlastně ta “sobota, kdy se nic nedělo”, do toho příběhu zařazena?

Text říká, že ženy zachovaly sváteční klid podle přikázání. A jak máme prožívat sobotu podle přikázání? Hlavně směrem k Hospodinu. S ním. Pro něj. To, že nepracujeme, je pouze první krok. Cílem není nepracovat, nýbrž být v Boží blízkosti. Co tahle myšlenka znamená pro tuto konkrétní sobotu? Že ženy nacházely v Boží blízkosti útěchu. Ježíš byl v hrobu v sobotu právě proto, že ten, kdo zachoval sváteční klid podle přikázání, mohl nalézt v Bohu útěchu ve svém truchlení. A navíc ženy netruchlily sami. Truchlil s nimi i Otec, který oplakával svého Syna.

Předpokládám, že většina z vás byla někdy v posledních týdnech na Staroměstském náměstí. Sdružení Tisíc chviliek pro demokracii nechalo na jeho dlažbu namalovat kříže odpovídající každému člověku, který minulý rok zemřel na Covid. Na tohle gesto i Tisíc chviliek můžeme mít různé názory, ale nelze zpochybnit, že ten provizorní památník ožil vlastním životem. A nešlo necítit dojetí při pohledu na nápisy jako “táta” nebo “babička”, které ke křížům spontánně dopisovali lidé, kterým zemřel někdo z blízkých. Covid nám mimo jiné sebral možnost oplakávat své nejdražší. Rád bych toto své kázání věnoval právě těm z nás, kdo přišli o své milované. A nemusí to být na Covid, ale ze všech možných příčin. Dnešní sobota je sobotou truchlení, ale to truchlení lze snést, protože s námi truchlí i náš Bůh.

Ženy sobotu zachovaly s důvěrou, kterou bych si dovolil nazvat abrahámovskou. Ony přece nevěděly, že Ježíš vstane z mrtvých. Ony nevěděly, že vše se děje podle Božího plánu. Neviděly v tom, co se stalo vyšší smysl, a přesto zachovaly v sobotu sváteční klid podle přikázání, protože věřily, že se Hospodinu svět nevymkne z rukou.

Věřme tedy i my a zachovávejme v sobotu sváteční klid podle přikázání.

